

Sygn. akt V KZ 74/19

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2020r.,

w sprawie **G. G.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 31 października 2019r., sygn. akt XVII Ka (...),

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 25 września 2019r., sygn. akt XVII Ka (...),

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zażalenie wniesione przez G. G. nie zasługiwało na uwzględnienie. Skarżący przedstawił pogląd, że w stosunku do niego należało zastosować rozwiązanie z art. 126 § 1 k.p.k., ponieważ spełniał warunki do przywrócenia mu 7 dniowego terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia od wyroku z 25 września 2019r. Przyczyny od siebie niezależnej, która warunkowała niedotrzymanie ustawowego terminu, upatrywał w tym, że nie wiedział, kiedy zapadł wyrok. Skarżący wskazał na splot okoliczności, które miały wpływ na tę nieświadomość. Podawał tu nieobecność na rozprawie apelacyjnej oraz zaniechanie przesłania mu wyroku z urzędu, podczas gdy brak obrońcy implikował w jego ocenie ten obowiązek Sądu. Nie sposób podzielić przedstawionego w zażaleniu punktu widzenia. Trzeba zacząć od tego, że skazany nie znalazł się w sytuacji procesowej, o której mowa w art. 422 § 2a k.p.k. Powołany przepis przewiduje doręczenie wyroku skazanemu pozbawionemu wolności, który nie ma obrońcy. I o ile należało zgodzić się, że w momencie ogłoszenia wyroku

kończącego postępowanie przez Sąd odwoławczy obrońca wyznaczony G. G. z urzędu nie miał prawnego obowiązku dalszego działania (choć na marginesie dodać wypadało, że skorzystał z tego uprawnienia i złożył wniosek o uzasadnienie, ale uczynił to po upływie 7 dniowego ustawowego terminu zawitego k. 1323), o tyle G. G. nie był pozbawiony wolności, a jest to przesłanka konieczna do skorzystania z regulacji, na którą powoływał się skarżący, tj. art. 422 § 2a k.p.k. Sąd Okręgowy nie miał zatem obowiązku z urzędu doręczyć orzeczenia skazanemu przebywającemu na wolności. Nadto wypadało przypomnieć, że G. G. został w dniu 22 lipca 2019r. prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej (k. 1306), wobec tego argument, że nie wiedział o terminie ogłoszenia wyroku nie mógł przynieść oczekiwanego skutku, albowiem nie było żadnych przeszkód, aby nabyć tę informację, czy to w sekretariacie czy to od obrońcy, który był obecny na rozprawie apelacyjnej 17 września 2019r. Tym samym stwierdzić należało, że w zażaleniu nie wykazano okoliczności warunkujących zastosowanie art. 126 § 1 k.p.k., gdyż żadna z przesłanek wskazanych przez skarżącego nie miała charakteru blokującego dokonanie przez niego czynności procesowej.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.